

[Lis Starcke]

andre nationalregeringer angår, synes vi, at de er så hypotetiske, at man ikke behøver at beskæftige sig med dem.

Retsforbundet finder ikke, at der er behov for dette forslag, og kan ikke medvirke til dets fremme.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg skal på det radikale venstres vegne afvise forslaget. Jeg finder ikke, at der er megen fornuft i det.

Jørgen Junior (FP):

Jeg kan jo ikke ligefrem takke for nogen strålende tilslutning, jeg må sådan set bare konstatere, at man ikke synes om ideen. Vi har naturligvis fremsat forslaget, fordi vi fandt, at der var rimelighed i det.

Det er korrekt, som forsvarsministeren kom ind på det, at den aktuelle anledning er Namibia, Sydvestafrika, som vi ikke mener at det tjener noget formål at sende danske tropper til i forbindelse med FN-kontingentets udsendelse. Vi havde gerne set, at et sådant forhold blev diskuteret her i folketetinget. Men jeg er helt indstillet på at forklare, især over for fru Lis Starcke, der kom ind på det, hvorfor der bør være en ganske klar og tydelig forskel mellem NATO på den ene side og FN og eventuelle andre forhold på den anden side.

Det er helt rigtigt, som hr. Gert Petersen udtalte, at der er tale om en politisk kolbøtte. Der er tale om en fornægtelse af visse synspunkter, som blev bragt frem af enkelte medlemmer i starten. Det er korrekt. Vi mener, at det forsvarspolitiske samarbejde inden for NATO utvetydigt tilsiger, at regeringen har den ret, som den har. Men vi mener ikke, at forholdet overhovedet kan sammenlignes med f. eks. FN-udsendelse af tropper langt fra Danmark, tropper, som ikke på nogen måde har nogen betydning for det danske forsvar. NATO har betydning for forsvaret af Danmark, og dér er det klart, at regeringen under ansvar må kunne træffe sine beslutninger.

Jeg kan ikke give forsvarsministeren og andre ret i, at der vil være tale om så stort et hastværk, at det er nødvendigt, at man kun underretter det udenrigspolitiske nævsn, at man ikke har tid til at gå i folketingssalen,

men det er naturligvis et vurderingsspørgsmål.

Jeg håber, at de hypotetiske tanker, som vi selv klart har stillet op som uhyre hypotetiske tanker, vil forblive meget hypotetiske og aldrig vil blive realiseret. På den anden side er det altid bedre at forebygge end bagefter at kritisere og sige: sådan skulle regeringen ikke have taget stilling. Ud fra det synspunkt fandt vi altså, at dette forslag var et rigtigt forslag, men må jo altså ganske klart konstatere, at der ikke er nogen som helst opbakning i dette folketing bag forslaget, og dermed er sådan set det sagt.

Hr. Ib Nørlund kom ind på det norske fremskridtsparti, og jeg synes, der blev gjort nogle meget usle forsøg på at kaste lidt smuds uden den ringeste baggrund. Jeg kan sige, at vi har snehvide hænder. Hvorvidt forholdet er anderledes i Norge eller har været det for et antal år siden, kan jeg ikke udtale mig om. Jeg kan sige, at hr. Ib Nørlund kan være ganske rolig, der er ikke tilsvarende forhold i Danmark, som der muligvis har været i Norge. Hr. Ib Nørlund kan sove roligt fremover. Land og Folk, Aktuelt eller andre blade behøver ikke at beskæftige sig med slige hypoteser. De er endnu mere hypotetiske end nogen af de hypoteser, vi har stillet op i bemærkningerne til forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om det fortsatte arbejde med forbedring af de ældres trivsel [af Jørgen Junior (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 166. Fremsat 6/2 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Erling Jensen):

Under den debat, vi havde her i folketinget i december, oplyste jeg, at regeringen agtede at nedsætte en ældrekommission. Som jeg oplyste her i tinget i tirsdags, er dette nu sket.

I ældrekommissionens kommissorium er bl.a. fastsat, at kommissionen skal foretage en bred gennemgang og vurdering af de ældres livsvilkår, herunder stille forslag om, på hvilke områder det må anses for ønskeligt og hensigtsmæssigt, at der gennemføres ændringer eller foretages en harmonisering af de offentlige og private bestræbelser med henblik på at forbedre og lette ældres livsvilkår.

Kommissionens arbejdsområde er ikke afgrænset i detaljer, men det forventes, at kommissionen navnlig drøfter og vurderer de ældres bolig- og sundhedsmæssige forhold, forholdet omkring de ældres kontakt- og aktivitetsmuligheder samt bistandslovens tilbud til denne aldersgruppe. Som målsætning for sine overvejelser på disse eller andre områder, som kommissionen finder det væsentligt at behandle, bør der tages udgangspunkt i, at de ældres mulighed for selv at forme deres tilværelse og give den indhold bliver styrket, bl.a. med henblik på, at de ældre, som ønsker det, kan blive længst muligt i eget hjem.

Jeg forventer, at kommissionen afslutter sit arbejde inden for en 2 års periode. Om kommissionens sammensætning kan jeg oplyse, at professor Bent Rold Andersen har påtaget sig formandskabet i kommissionen, og at de øvrige medlemmer bl.a. er udpeget af socialministeriet, indenrigsministeriet, de kommunale organisationer, Folkepensionistforeningernes og Invalideorganisationernes Kontaktudvalg, Omsorgsorganisationernes Samråd og Pensionisternes Samvirke. Endvidere har læge Esther Møller og forhenværende revisor Nikolaj Meyer, der begge har yttet sig i ældredebatten, samt forhenværende socialminister Eva Gredal, journalist Lis Møller og socialrådgiver Hanne Reintoft, der alle i adskillige år har beskæftiget sig med ældres problemer, givet tilsagn om at deltage som medlemmer af ældrekommissionen.

I tilknytning til ældrekommissionen etableres et kontaktpanel, der består af repræsentanter for ministerier, organisationer samt enkeltpersoner, der virker inden for ældreområdet. Af den række organisationer, der er opfordret til at deltage i kontaktpanelet, kan jeg nævne Den almindelige danske Lægeforening, Dansk Sygeplejeråd, Dansk Kommunal Arbejderforbund, Husligt Arbejderforbund og Landsforeningen af Forsorgsledere.

Der er således ikke grundlag for at fremme det lovforslag, fremskridtspartiet har fremsat, om, at der ved lov skal nedsættes et udvalg til behandling af vore ældres problemer, og jeg må derfor afvise det.

Taanquist (S):

Folketinget og offentligheden har nu i tre måneder vidst, at socialministeren ville nedsætte en ældrekommission. Derfor bliver man forbavset, når man ser, at fremskridtspartiet nu foreslår nedsat et udvalg med nøjagtig samme formål. Så vidt jeg kan se af forslaget, er der kun den ene forskel, at det udvalg, som fremskridtspartiet foreslår nedsat, skal have en anden sammensætning, nemlig først og fremmest bestående af politikere, der repræsenterer de til folketingsvalg opstillingsberettigede partier. På baggrund af at socialministeren har nedsat ældrekommissionen, finder jeg det nytteløst nu at gå ind i en diskussion om en eventuel anden sammensætning.

Henrik Toft (V):

Venstre afviser fremskridtspartiets forslag til lov om nedsættelse af et udvalg. Vi har givet tilslutning til nedsættelse af den ældrekommission, som vi netop har fået kommissoriet og sammensætningen af. Derfor ville det være irrelevant at nedsætte et sådant parallelt arbejdende udvalg, oven i købet et med repræsentanter for partierne, og jeg kan erklære mig enig med socialministeren i, at ældrekommissionen nu må kulegrave problemerne. Når det er sket, er det tid for partierne på denne baggrund af finde frem til mulige ændringer.

Palle Simonsen (KF):

Fremskridtspartiets forslag er jo kommet post festum. Da vi havde debatten for nogle måneder siden om de ældres forhold, var vi

[Palle Simonsen]

med til at give tilslutning til, at ministeren nedsatte en kommission til at behandle alle disse forhold. Vi må konstatere, at det er regeringens ret at udarbejde et kommissorium og at udpege medlemmer til denne kommission, og det har socialministeren nu i dag bekræftet at man har gjort. Derefter bliver det så op til hver enkelt af os at tage stilling til det materiale, der kommer ud af dette kommissionsarbejde.

Jeg forstår på fremskridtspartiets forslag, at det, som er den væsentlige forskel i forhold til den måde, socialministeren har grebet tingene an på, det er den politiske repræsentation i kommissionen. Dertil vil jeg godt sige, at jeg tror det er en fordel, at de politiske partier ikke udpeger repræsentanter. Vi får nu et materiale fra mennesker, som arbejder med tingene, og så kan vi som politiske partier tage stilling til dette, når det til sin tid bliver præsenteret for folketinget. Det er en fornuftig måde at gribe tingene an på, og vi må derfor afvise fremskridtspartiets forslag.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Centrum-demokraterne har ikke meget nyt at føje til det, der har været brugt som det væsentlige argument hidtil, nemlig at vi ikke ønsker udvalget sammensat med politisk overvægt. Vi mener, at vi skal have det materiale at tage politisk stilling til.

I øvrigt står der noget i bemærkningerne, som jeg nok synes skal imødegås. Der står: »Et skævt sammensat udvalg af såkaldte »eksperter««. Det synes jeg slet ikke der er baggrund for med det materiale, vi nu har fået forelagt med hensyn til sammensætningen af og kommissoriet for ældrekommisjonen.

Tove Jørgensen (DKP):

Det, der adskiller fremskridtspartiets udvalg fra den af socialministeren nedsatte ældrekommision, er, ud over udvalgets sammensætning, at det skal være færdigt med sit arbejde om ca. 1 år, mens ældrekommisjonen skal arbejde i 2 år. Hvis der var politisk vilje, så kunne det sikkert også nås på 1 år. Der findes allerede adskillige undersøgelser om ældres levevilkår, som man kunne bygge videre på og arbejde med.

Nu er ældrekommisjonen imidlertid nedsat og skal virke i 2 år. Det væsentligste i de

kommende 2 år bliver derfor at sikre, at kommissionen ikke kommer til at virke som en sovepude med henblik på at udskyde alle problemer indtil næste trin af pensionsreformen, der skulle blive en realitet fra januar 1982.

Jeg vil især fremhæve de problemer, der er rejst i forbindelse med plejehjemsdebatten. Der er nu gået 3 måneder, siden vi debatterede den kritik, der har rejst sig på dette område, og jeg vil gerne høre, om ministeren vil afsløre, hvor langt man er nået i overvejelserne om forbedret tilsyn med vores plejehjem. Især er det ønskeligt, at institutionsrådene, hvor både beboere og pårørende og personale obligatorisk er repræsenteret, ikke udskydes, men gøres obligatoriske i løbet af kort tid. Også en revision af reglerne om de ældres lommepenge og kostpenge, når de er på plejehjem, og deres mulighed for større selvstændig administration af deres tøjindkøb bør ikke udskydes i 2 år. Også her vil jeg gerne høre, om ministeren er ved at have afsluttet sine overvejelser i den henseende.

Endelig vil jeg fremhæve vigtigheden af, at ældre får større mulighed for selv at vælge, i hvilken kommune de vil bo, hvis de eventuelt skal indlægges på plejehjem. Der er så mange hensyn, der kan gøre sig gældende. Nogle gange vil de helst blive boende i samme område, hvor de har boet altid. I andre tilfælde vil de ønske at komme hen i nærheden af familie. Det er ikke muligt i dag med de regler, vi har. Det er også vigtigt, at ældrekommisjonen beskæftiger sig med dette område. Det forventer jeg også den vil gøre. Det er tillige nødvendigt at gøre sig overvejelser om, hvorledes det kan indpasses i udbygningsplanlægningen. Der kunne jo være tale om, at man på forhånd gjorde kommunerne opmærksom på, hvilket sted man i givet tilfælde kunne ønske at blive anbragt. Jeg ved godt, det er noget, der er svært at forudsige, men i det øjeblik en kommune ved, hvor mange ældre der i hvert fald kan blive tale om, så kan man planlægge efter det på samme måde, som når man planlægger ud fra det antal af ældre, der er i kommunerne.

Det er også nødvendigt i det hele taget at se på udbygningsplanlægningen, også i perioden mens ældrekommisjonen arbejder, således at vi sikrer, at plejehjemsudbygningen ikke falder, før behovet er dækket, og således at det sker i takt med de øvrige tilbud, der

[Tove Jørgensen]

kommer, for man kunne meget nemt komme i den situation, at vi udbygger nogle tilbud, så de ældre kan blive i eget hjem, men ikke i tilstrækkeligt omfang til at optage den nedgang, der sker på plejehjemsområdet. Så vil vi få en årgang ældre, der vil være meget ilde stedt, og så vil vi se venteaftdelingerne på hospitalerne vokse. Det kan ikke være ønskeligt.

Ole Vig Jensen (RV):

Vi må afvise fremskridtspartiets forslag. Det er ikke, fordi vi ikke mener, at det er en alvorlig sag, man her vil interessere sig for, men fordi socialministeren har meddelt, at ældrekommissionen nu er nedsat, helt i overensstemmelse med hvad vi også ønskede fra det radikale venstres side. Vi føler ærlig talt, at fremskridtspartiet i denne sag er bagud for sin tid. Det passer dårligt til partiets navngivning.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan stille sig positivt over for visse dele af det foreliggende forslag. Vi mener, det er meget vigtigt, at de politiske partier er med til at udarbejde forslag om de ældres levevilkår og trivsel. Vi har netop modtaget meddelelse fra socialministeren om kommissorium og sammensætning af ældrekommission og kontakt til kommissionen, og jeg synes altså, man i højeste grad mangler repræsentanter fra de politiske partier.

I visse kommissioner har de politiske partier dog været repræsenteret, f. eks. i justitsministeriets ægteskabsudvalg er de politiske partier repræsenteret, og også ved planlægningen af sundhedssektorens fremtid. Jeg vil indrømme, der somme tider kan være nogle besværligheder, når de politiske partier er repræsenteret, fordi man skal have møder i tinget på de tidspunkter, da man holder møde, men jeg tror alligevel, det har været værdifuldt, at de politiske partier har været med i disse kommissioner.

Alice Hedegaard (DR):

Jeg skal på retsforbundets vegne udtrykke tilfredshed med den sammensætning, ældrekommissionen har fået. Vi har fuld tillid til, at de vil nå til et godt resultat, og vi ønsker bestemt ikke politikerne indblandet. De for-

kludrer det bare. Vi må derfor afvise fremskridtspartiets forslag.

Jørgen Junior (FP):

Jeg skal takke fru Inge Krogh som det eneste lille lyspunkt i det store mørke, der sænkede sig over dette forslag.

Det er naturligvis helt rigtigt, at det, vi har villet med forslaget, er at påpege, at vi finder, det er nødvendigt, at politikerne deltager i et sådant arbejde, fordi det er politikerne, der skal bevilge pengene til dette arbejde. Ud fra det synspunkt nytter det efter vor opfattelse ikke meget, at man sidder og får de gode ideer, hvis man ikke også er klar over, at det skal betales, og her har politikerne nu fingeren på pulsen i langt højere grad end velmenende mennesker, som på nuværende tidspunkt sidder i denne kommission, som ministeren har nedsat.

Lad mig først sige, at jeg er helt enig i det kommissorium, som kommissionen har fået. Jeg er også enig i sammensætningen, med undtagelse af at der mangler 8 af de politiske partier. Det er da rigtigt, at socialdemokratiet er repræsenteret ved en forhenværende socialminister. Man kan sige, at socialministeren har udpeget repræsentanterne for de konservative og kommunisterne. Hvorvidt de pågældende partier selv ville have udpeget andre repræsentanter, ved jeg ikke, men jeg synes nok, det havde været rimeligt, hvis alle de politiske partier havde fået en repræsentant. Ikke fordi der skal være nogle mennesker, der skal bruge en bunke tid på at sidde og snakke eller forkludre, som fru Alice Hedegaard kaldte det, men simpelt hen fordi det er folketinget, som skal klare det, som har ansvaret for, at de ældre får det bedre. Jeg er enig i de bemærkninger, fru Tove Jørgensen kom med, og jeg er i øvrigt også enig i det, der er sagt fra flere andre sider om, at vi må forsøge at gøre det bedre for de ældre.

Jeg synes nok, hr. Taanquist kom en lille smule let over det ved at sige: det er nytteløst at diskutere det, for nu har den vise minister talt, nu behøver andre ikke udtrykke deres synspunkter. Det er nok nytteløst – det har jo førstebehandlingen her vist – men det burde ikke have været nytteløst.

Det indlæg, jeg egentlig var mest ked af, var nok hr. Henrik Tofts indlæg, for det viste, at venstre endnu en gang simpelt hen

[Jørgen Junior]

ikke har forstået et muk af det hele. Man siger noget i retning af, at man ikke ønsker et parallelt udvalg, og det er unægtelig ikke betryggende, at det ene regeringsparti i den grad misforstår situationen, ikke aner, hvad forslaget drejer sig om, og åbenbart kører sin politik på manglende kendskab, manglende forståelse, mangel på enhver form for indsigt. Så kan man bedre forstå de resultater, der kommer ud af venstres politik i øvrigt.

Jeg må konstatere, at vi ikke fik tilslutning, men jeg kan så udtrykke håbet om, at ældrekommisionen kommer frem med noget fornuftigt, og udtrykke håbet om, at også venstre en dag lever op til sine forpligtelser og lærer at forstå, hvad det er, der bliver foreslået, således at man i det mindste kan diskutere på et rimeligt grundlag.

Henrik Toft (V):

På venstres vegne bliver jeg nødt til at konstatere, at hr. Jørgen Junior ikke har hørt efter, hvad jeg sagde i mit indlæg. Jeg konstaterede netop, at venstre ikke ønsker de politiske partier ind i den kommission, som er nedsat. Vi afventer, at den kommer med et udspil, og så vil vi fra de politiske partiers side tage stilling til problemerne.

Jørgen Junior (FP):

Jeg skal ikke drille hr. Henrik Toft alt for meget yderligere, men blot fastslå, at hr. Henrik Toft også sagde, at han fandt, det var nytteløst med to udvalg, med et sideløbende udvalg. Det er overhovedet ikke det, der er meningen, det har vi heller ikke givet udtryk for i bemærkningerne. Men det er da glædeligt, hvis hr. Henrik Toft på venstres vegne også vil lære en lille smule. Jeg synes da, det vil være rart, hvis venstre ikke fremover vil komme med de samme intetsigende bemærkninger, som hr. Henrik Toft kom med heroppe første gang, som klart og tydeligt viste, at hr. Henrik Toft måske ikke havde nået at læse bemærkningerne til forslaget.

Socialministeren (Erling Jensen):

Jeg skal allerførst udtrykke min glæde over de meget positive vurderinger, der er kommet fra ordførerne, af kommissorium og sammensætning af den af mig nedsatte ældrekommision, og jeg skal glæde mig over, at hr. Jørgen Junior og hans parti – bortset

fra en enkelt svale, må jeg måske sige – var alene om at stå bag det forsøg, som jeg ville kalde et forsøg på bessermachen, der her har været tale om. Hr. Jørgen Junior og andre har vidst, at man arbejdede på nedsættelsen af denne ældrekommision, og derfor forekom det mig, at dette forslag fik nøjagtigt den behandling, det burde have.

Fru Tove Jørgensen mente at burde bruge denne lejlighed til at genoplive plejehjemsdebatten i stedet for at diskutere det foreliggende forslag. Det bebrejder jeg hende ikke, men hvis vi skal genoplive den, så erindrer jeg fru Tove Jørgensen om, at jeg udtrykkelig sagde, at en ældrekommision ikke skulle være en sovepude, og at jeg udtrykkelig markerede de emner, jeg mente vi skulle løse, forinden ældrekommisionen kunne forventes at afgive betænkning. Hvis fru Tove Jørgensen slår tilbage i referatet fra dengang, vil hun nøje kunne konstatere, hvad det var, jeg dér fremhævede.

Fru Inge Krogh havde nogle synspunkter om de politiske partiers rolle. Jeg tror ikke, fru Inge Krogh og jeg er så forfærdelig uenige om, at den del af problemerne for de ældre, der kræver en politisk stillingtagen, løses her i folketinget. Men at folketingsmedlemmer skulle tage skade af at have et grundlag at løse dem på, inden de traf deres beslutning, det har jeg dog endnu aldrig hørt.

Jeg tror, det er ganske fornuftigt, at man har et kommissionsarbejde, som kan lægge nogle problemstillinger og nogle forslag frem for et folketing, der til syvende og sidst selv bestemmer, hvilke af dem de vil tage, hvilke de vil lave om, og hvilke de vil sige ubetinget nej til. Det er den arbejdsform, vi normalt har, når vi nedsætter en kommission, og jeg tror, det er den rigtigste.

Hr. Jørgen Junior havde et par sarkastiske betragtninger om, at der var partier, der, hvad enten de nu ønskede det eller ej, var blevet repræsenteret. Nej, det er der ikke, hr. Jørgen Junior. Der er udpeget nogle kvinder til denne ældrekommision, som ingen er i tvivl om ved deres personlige stillingtagen til ældres problemer har været med til at skabe den debat om ældre, vi har, og de er blevet udpeget, uanset at de enten har været eller er politikere. Jeg håber ikke, hr. Jørgen Junior i al almindelighed mener, at det er en diskvalifikation at være politiker, hvis ikke alle partier i enhver situation har mennesker, som

[Socialministeren]

bortset fra deres politiske aktivitet har beskæftiget sig intenst med et enkelt problem.

Jeg skal glæde mig over, at det, også hr. Jørgen Junior fik ud af denne debat, var at ende med at tale om håb i relation til ældrekommisionen. Jeg gør det samme, og jeg supplerer det med en god fortrøstning.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg ved ikke, om ministeren er blevet distraheret af lyden fra demonstrationen mod regeringsindgrebet nede på Slotspladsen, men det, jeg faktisk spurgte om, var netop de ting, som vi under plejehjemsdebatten fik at vide ikke nødvendigvis skulle afvente ældrekommisionen, men som ville blive sat i værk inden den tid. Det var her, jeg ville høre, om man var nået videre i overvejelserne, end man var for 3 måneder siden.

Socialministeren (Erling Jensen):

Jeg kan glæde fru Tove Jørgensen med, at jeg har lige set ud ad vinduet, og jeg er derfor ikke blevet distraheret.

Jeg skal bekræfte, at vi arbejder med de problemer, som fru Tove Jørgensen spørger om, så hurtigt det er os praktisk muligt. Jeg håber, det er et helt dybtgående og tilfredsstillende svar for fru Tove Jørgensen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Junior (FP):

Jeg kan da bekræfte over for socialministeren, at fremskridtspartiet meget gerne vil lave bessermachen over for socialdemokratiets politik. Det kan være tvingende nødvendigt en gang imellem. Nu er dette et meget lille detailspørgsmål, og det hele, som dette forslag går ud på, er at få politiske repræsentanter med i den pågældende ældrekommision. Det ønsker vi, simpelt hen fordi vi ved – det er noget, som erfaringen også har vist at der er et grundlag for at sige – at kommissionens indstilling meget ofte er det, der bliver resultatet af det, der forelægges folketinget. Derfor synes vi, det er meget væsentligt, at politikerne er med til at forberede det, som vi får lagt frem for tingets medlemmer. Det er efter vor opfattelse ikke tilstrækkeligt på så stort et felt, hvor økonomien er så altafgørende, at folketingsmedlemmerne får resultatet af en sådan kommissions arbejde uden selv at have kunnet påvirke det.

Men det er ikke på nuværende tidspunkt det væsentligste. Det væsentligste er naturligvis, at vi nu får nogle ordentlige resultater, og at folketinget så kommer i gang med at få taget stilling til at få forbedret problemerne for de ældre. Jeg skal såmænd også gerne udtrykke en fortrøstning til de kvinder, der ikke skal diskvalificeres, fordi de har deltaget i politisk arbejde. Ikke engang den ene socialdemokratiske kvinde, som heller ikke skal diskvalificeres, fordi hun er midt i sit politiske arbejde.

Inge Krogh (KrF):

Det er rigtigt, som socialministeren sagde, at vi måske ikke er så forfærdelig uenige. Der er dog ét punkt, som jeg også gjorde rede for; jeg er absolut ikke imod, at vi har eksperter af alle arter til at udforme denne kommissions betænkning, men jeg mener, det er vigtigt, at vi har de politiske partier repræsenteret, så de også er noget forberedt på, hvad der kommer i tinget.

(Kort bemærkning).

Tove Jørgensen (DKP):

Det er et meget kort svar til ministeren: nej, jeg finder ikke svarene uddybende og tilfredsstillende. Men jeg vil selvfølgelig gentage spørgsmålene ved passende lejlighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om hastighedsgrænser [af Maisted (FP) m. fl.] (Beslutningsforslag nr. B 98. Fremsat 14/3 79.).